

บทที่ 1

ทฤษฎี

เทคนิคที่ใช้กับการไตเตรตในตัวทำละลายที่ไม่ใช่น้ำ

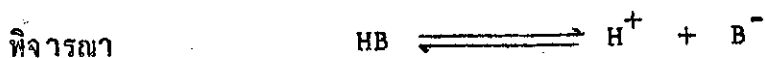
การไตเตรตในตัวทำละลายที่ไม่ใช่น้ำสามารถทำได้เช่นเดียวกับเมื่อใช้น้ำเป็นตัวทำละลายเช่น
ทำโดยวิธี Potentiometric titration หรืออาจไตเตรตโดยใช้อินดิเคเตอร์ ลักษณะของ
ไตเตรตชันเคิร์ฟที่ได้จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับการไตเตรตสารละลายที่มีน้ำเป็นตัวทำละลาย แต่ความ
สัมพันธ์ระหว่าง apparent acidity และรูปร่างของเคิร์ฟจะยุ่งยากกว่า กล่าวคือถ้าไตเตรต
กรดเบสในน้ำจะได้ pH break ไม่ชัดเจนทั้งนี้อาจเป็นเพราะกรดและเบสที่ใช้มีความแรงอ่อนกว่า
น้ำมากจึงไม่สามารถหาจุดยุติของการไตเตรตได้ แต่ถ้าหากใช้ตัวทำละลายที่ไม่ใช่น้ำกรดและเบส
จะมีความแรงมากขึ้นเมื่อทำการไตเตรตจะให้ pH break ที่ชัดเจนมากขึ้นเช่นเดียวกับการไตเตรต
กรดแก่หรือเบสแก่โดยใช้น้ำเป็นตัวทำละลาย

การไตเตรตกรด-เบสโดยใช้ตัวทำละลายที่ไม่ใช่น้ำโดยใช้วิธี Potentiometric titration
จะต้องระมัดระวังเกี่ยวกับความชื้นและก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากอากาศ กล่าวคือภาชนะที่ใช้ใน
การไตเตรตจะต้องอบให้แห้งก่อนใช้ ถ้าต้องการใช้ความร้อนในการละลายสารต้องระมัดระวังในทุ
กวัน ตัวทำละลายและสารละลายต้องป้องกันไม่ให้ถูกกับไอน้ำในอากาศ กรณีตัวทำละลายที่เป็นเบส
และสารละลายเบสจะต้องป้องกันไม่ให้ถูกกับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศ สำหรับงานที่ต้องการ
ความถูกต้องสูงจะต้องทำการไตเตรตในบรรยากาศของก๊าซไนโตรเจน โดยผ่านก๊าซไนโตรเจนเข้าไป
ในภาชนะที่ใช้ในการไตเตรต

การจัดเครื่องมือสำหรับ Potentiometric titration จัดได้ตามรูปที่ 1

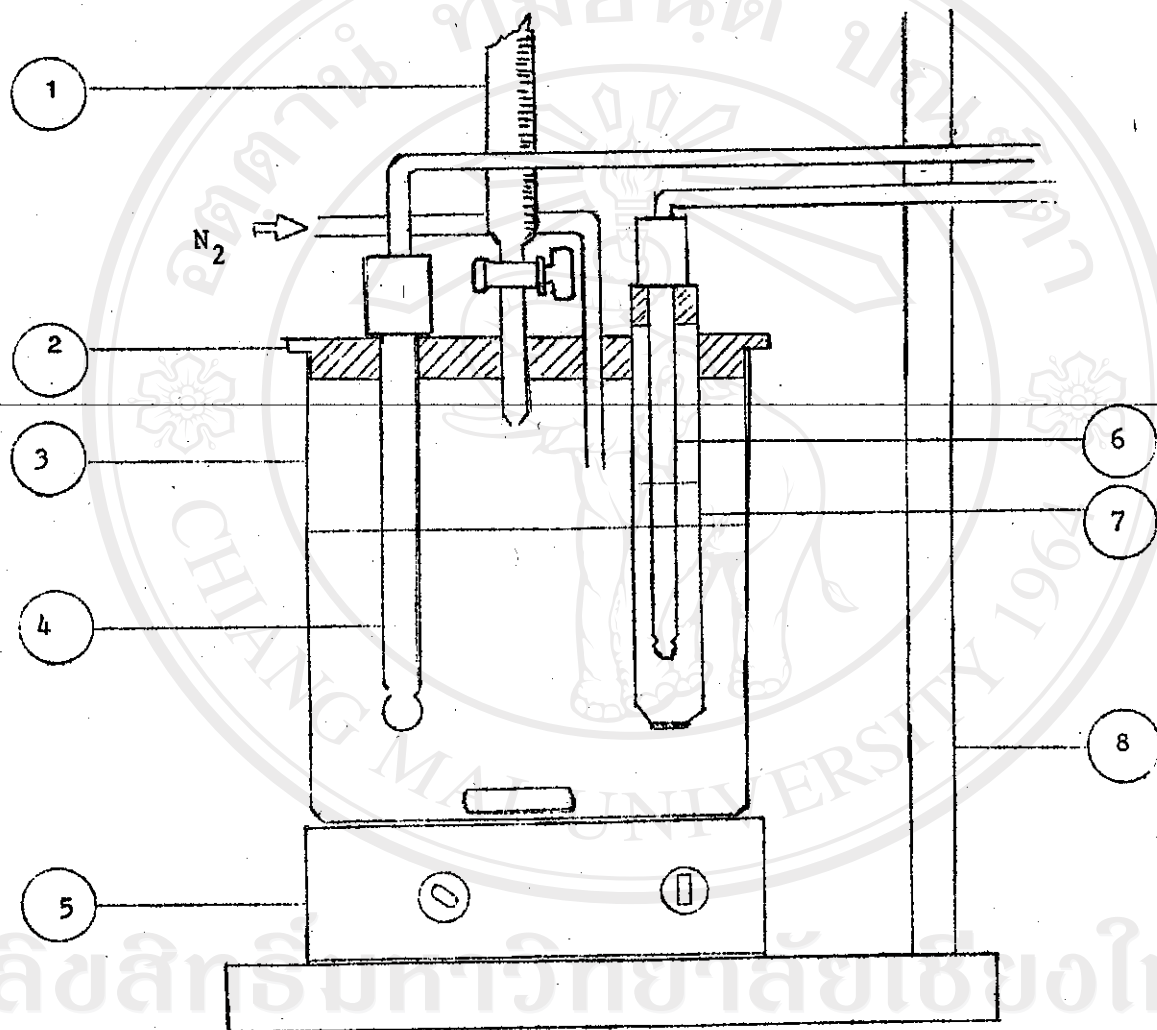
ความเป็นกรดเบสในตัวทำละลาย

สารต่างๆเมื่อละลายในตัวทำละลายที่แตกต่างกันจะมีความเป็นกรด-เบสแตกต่างกันออกไป เช่น
HCl และ HClO_4 เมื่อละลายน้ำจะเป็นกรดแก่หรือมีความเป็นกรดสูง แต่ถ้าละลายในกรดเชียวลอะซีติก
จะเป็นกรดอ่อนหรือค่าความเป็นกรดต่ำลง สารใดที่มีความเป็นกรดสูงกว่าความเป็นเบสจะค่า การ
พิจารณาค่าความเป็นกรดความเป็นเบสพิจารณาดังนี้

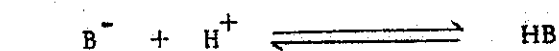

$$K_a^{\text{HB}} = a_{\text{H}^+} \cdot a_{\text{B}^-} / a_{\text{HB}}$$

K_a^{HB} เป็นค่าคงที่สมดุลแสดงในเทอมความเป็นกรด

รูปที่ 1. เครื่องมือการทำ Potentiometric Titration (1)บิวเรต (2)จุกคอรัค
(3)ภาชนะที่ใช้ตีเทรต (4) Indicator electrode (5) Magnetic stirrer
(6) Réference electrode (7)หลอดแก้วบรรจุอิเล็กโตรไลต์ (8)ขาตั้ง

$$K_b^{B^-} = a_{HB} / a_{B^-} \cdot a_{H^+}$$

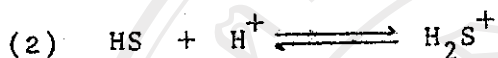
$$K_a^{H^+} = 1 / K_b^{B^-}$$

$K_b^{B^-}$ เป็นค่าคงที่สมดุลของในเทอมความเป็นเบส

ถ้าพิจารณาสมบัติความเป็นกรดความเป็นเบสของตัวทำละลายพิจารณาจากตัวทำละลายที่สามารถแตกตัวด้วยตนเองได้คือพวก Amphiprotic Solvents เขียนแทนด้วยสูตร HS

$$K_a^{HS} = a_{H^+} \cdot a_{S^-} / a_{HS}$$

$$K_b^{HS} = a_{H_2S^+} / a_{HS} \cdot a_{H^+}$$

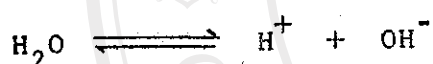
$$K_S^{HS} = K_a^{HS} \cdot K_b^{HS}$$

K_S^{HS} เป็นค่าคงที่แสดงทั้งความเป็นกรดและความเป็นเบสของตัวทำละลาย

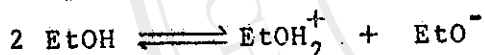
ถ้าประมาณว่า $a_{HS} \approx 1$ จะได้ว่า

$$K_S^{HS} = a_{H_2S^+} \cdot a_{S^-} = K_a^{HS} \cdot K_b^{HS}$$

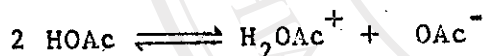
ตัวอย่างเช่น

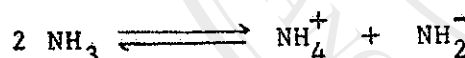
$$K_{S^{H_2O}} = K_w = a_{H^+} \cdot a_{OH^-} = K_a^{H_2O} \cdot K_b^{H_2O}$$

$$K_S^{EtOH} = a_{EtOH_2^+} \cdot a_{EtO^-} = K_a^{EtOH} \cdot K_b^{EtOH}$$

$$K_S^{HOAc} = a_{H_2OAc^+} \cdot a_{OAc^-} = K_a^{HOAc} \cdot K_b^{HOAc}$$

$$K_S^{NH_3} = a_{NH_4^+} \cdot a_{NH_2^-} = K_a^{NH_3} \cdot K_b^{NH_3}$$

โปรตอนที่ถูกกลมรอบด้วยโมเลกุลของตัวทำละลายเช่น H_3O^+ , $EtOH_2^+$, H_2OAc^+ , NH_4^+

เราเรียกว่า Lyonium ions ส่วนอีกอันลบคือ OH^- , EtO^- , OAc^- , NH_2^- เรียกว่า Lyate ions

ถ้าพิจารณาความเป็นกรดความเป็นเบสของกรดและเบสในตัวทำละลายต่างๆพิจารณาดังนี้

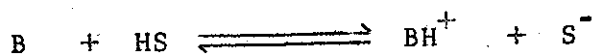
กรด HB ละลายในตัวทำละลาย HS ที่มี dielectric constant สูง

$$K_{HB} = a_{H_2S^+} \cdot a_{B^-} / a_{HB} \cdot a_{HS} = K_a^{HB} \cdot K_b^{HS}$$

$$\text{ประมาณว่า } a_{HS} \approx 1 \quad K_{HB} = a_{H_2S^+} \cdot a_{B^-} / a_{HB} = K_a^{HB} \cdot K_b^{HS}$$

กรณีเบส B ละลายในตัวทำละลาย HS

$$\text{จะได้ว่า } K_B = a_{BH^+} \cdot a_{S^-} / a_B = K_b^B \cdot K_a^{HS}$$

ถ้าหากเปรียบเทียบตัวทำละลาย 2 ชนิดคือ HS ที่มี $K_b^{HS} = 1$ และ HS^* ที่มี $K_b^{HS^*} = 10^5$

แสดงว่า HS^* เป็นเบสที่แก่กว่า HS มาก ถ้าพิจารณาการละลายของกรด HB มี $K_a^{HB} = 10^{-3}$

และ HA มี $K_a^{HA} = 10^2$ ละลายในตัวทำละลายทั้งสอง เราจะพิจารณาความแรงของกรดทั้งสองในตัวทำละลายทั้งสองดังนี้

HB ละลายใน HS, $K_{HB} = K_a^{HB} \cdot K_b^{HS} = 10^{-3} \times 1 = 10^{-3}$

จะเห็นว่าความสามารถในการแตกตัวของ HB ในตัวทำละลาย HS มีค่าน้อย แสดงว่า HB เป็นกรดอ่อนในตัวทำละลาย HS

HB ละลายใน HS*, $K_{HB} = K_a^{HB} \cdot K_b^{HS*} = 10^{-3} \times 10^5 = 10^2$

แสดงว่า HB เป็นกรดแก่ในตัวทำละลาย HS*

HA ละลายใน HS, $K_{HA} = K_a^{HA} \cdot K_b^{HS} = 10^2 \times 1 = 10^2$

แสดงว่า HA เป็นกรดแก่ในตัวทำละลาย HS

HA ละลายใน HS*, $K_{HA} = K_a^{HA} \cdot K_b^{HS*} = 10^2 \times 10^5 = 10^7$

แสดงว่า HA เป็นกรดที่มีความแรงมากหรือแก่มากในตัวทำละลาย HS*

สมมูลของกรดเบสในตัวทำละลายที่ไม่ใช่น้ำ

ในการพิจารณาสมมูลของกรดเบสเมื่อนำมาละลายในตัวทำละลายนี้นั้นจะต้องพิจารณาอยู่ 3 สมมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น พิจารณาการละลายของกรดจะเป็นดังนี้

1. สมมูลที่เกิดจากการรวมตัวของกรดกับโมเลกุลของตัวทำละลายจะทำให้เกิดไอออนคู่ (ion pair)

เช่น

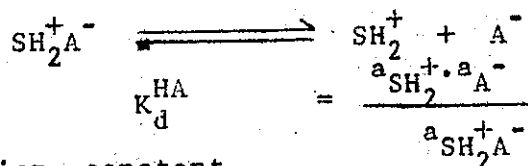
ปฏิกิริยาที่ถ่ายเทโปรตอนทำให้เกิดไอออนคู่นี้เรียกว่า Ionization ซึ่งมีค่าคงที่สมมูลเขียนได้ดังนี้

$$K_i^{HA} = \text{ionization constant} = \frac{a_{SH_2^+A^-}}{a_{HA} \cdot a_{HS}} \quad (1)$$

ถ้าประมาณว่า activity = ความเข้มข้นและ [HS] มีค่าคงที่

$$K_i^{HA} = \frac{[SH_2^+A^-]}{[HA]} \quad (2)$$

2. ไอออนคู่ที่เกิดขึ้นเกิดการสลายตัวเป็นไอออนอิสระซึ่งเรียกขบวนการนี้ว่า Dissociation

$K_d^{HA} = \text{dissociation constant}$

หรือ

$$K_d^{HA} = \frac{[SH_2^+][A^-]}{[SH_2^+A^-]} \quad (4)$$

ถ้าพิจารณาในเทอมของไอออนคู่และไอออนอิสระแล้ว overall dissociation constant (K_{HA}) จะเขียนได้ดังนี้

$$K_{HA} = \frac{[SH_2^+][A^-]}{[HA] + [SH_2^+A^-]} \quad (5)$$

ถ้าแทนค่าของ K_i^{HA} และ K_d^{HA} ลงไป จัดสมการใหม่จะได้

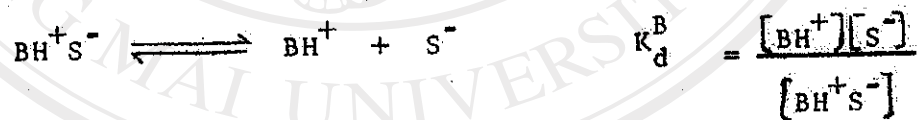
$$K_{HA} = \frac{K_i^{HA} \cdot K_d^{HA}}{1 + K_i^{HA}} \quad (6)$$

3. สมดุลของปฏิกิริยาการแตกตัวด้วยตนเองของตัวทำละลาย

$$K_{SH} = \frac{[SH_2^+][S^-]}{[HS]^2}$$

ถ้าพิจารณาเบส B ในตัวทำละลาย HS จะได้ผลดังนี้

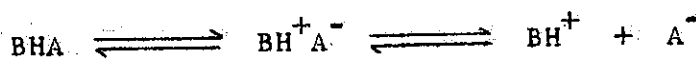

overall dissociation constant (K_B) จะเขียนได้ดังนี้

$$K_B = \frac{[BH^+][S^-]}{[B] + [BH^+S^-]} \quad (7)$$

$$= \frac{K_i^B \cdot K_d^B}{1 + K_i^B} \quad (8)$$

กรณีของปฏิกิริยากรด HA กับเบส B เกิดเกลือ BHA จะเกิดสมดุลดังนี้

$$K_i^{BHA} = \frac{[BH^+A^-]}{[BHA]} \quad (9)$$

$$K_d^{BHA} = \frac{[BH^+][A^-]}{[BH^+A^-]} \quad (10)$$

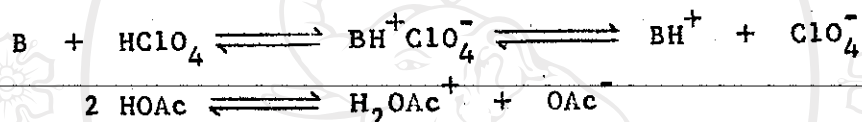
overall dissociation constant ของเกลือ BHA (K_{BHA}) เขียนได้ดังนี้

$$K_{BHA} = \frac{[BH^+][A^-]}{[BHA] + [BH^+A^-]}$$

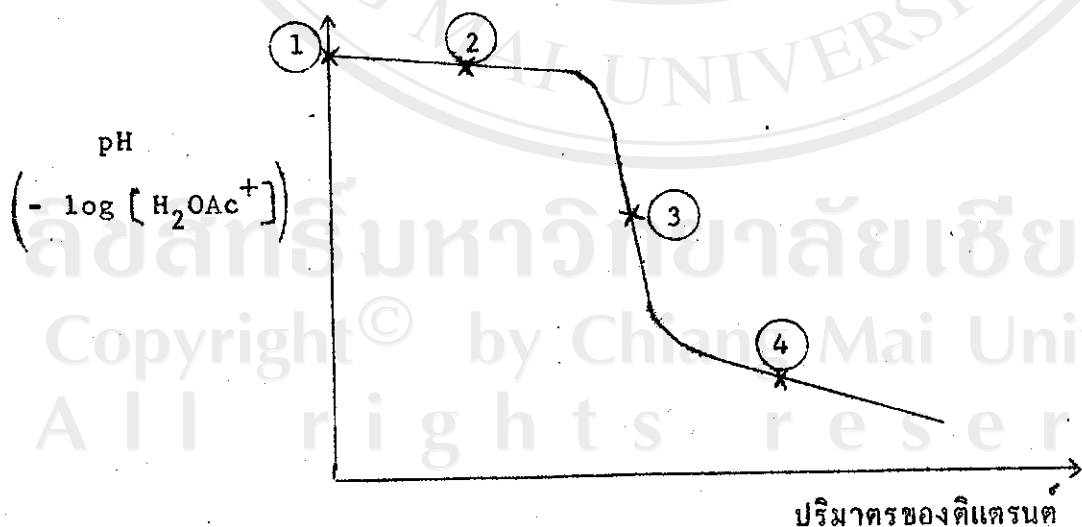
(11)

จากสมมูลของกรดและเบสในตัวทำละลายที่ไม่ใช้น้ำ (HS) ถ้าหากทราบค่าคงที่ต่างๆ และทราบค่าความเข้มข้นเมื่อเริ่มต้น ความเข้มข้น SH_2^+ สามารถหาได้ทำให้ทราบความเป็นกรดเบสของสารละลายหรือจะหาค่า pH ได้จาก $pH = -\log [SH_2^+]$

ตัวอย่างการพิจารณาสมมูลของกรดเบสในตัวทำละลายที่ไม่ใช้น้ำ เช่น การติเตตรในเกรเซียลอะซีติกซึ่งเป็นตัวทำละลายที่เหมาะสมสำหรับการติเตตรเบสอ่อนกับดิแทนด์ที่เป็นกรดแก่ เช่น กรดเปอร์คลอริก สมมูลจะเกิดขึ้นดังนี้

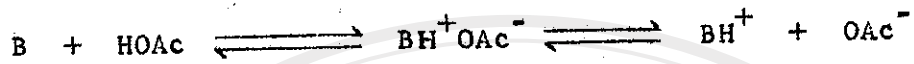
การติเตตรดำเนินไปดังนี้ ช่วงแรกจะมีแต่เบส B ละลายในเกรเซียลอะซีติกเพียงอย่างเดียว เมื่อเติมดิแทนด์ลงไปจะเกิดช่วงที่เป็นบัฟเฟอร์ขึ้น ช่วงนี้จะประกอบด้วยสารที่สำคัญคือ B และ $BH^+ClO_4^-$ เมื่อถึงจุดยุติสารละลายจะประกอบด้วยไอออนคู่คือ $BH^+ClO_4^-$ เมื่อเลยจุดยุติสารละลายจะประกอบด้วย $BH^+ClO_4^-$ และ $HClO_4$ ที่เหลือ ลักษณะของดิเทรชั่นเคิร์ฟแสดงในรูปที่ 2

รูปที่ 2. ดิเทรชั่นเคิร์ฟระหว่างเบส B กับ $HClO_4$ ใน Glacial HOAc ซึ่งจะประกอบด้วยช่วงที่สำคัญคือ (1) จุดเริ่มต้น (2) ช่วงที่เกิดบัฟเฟอร์ (3) จุดยุติ (4) ช่วงที่เลยจุดยุติ

การพิจารณา pH ณ. จุดต่างๆ ที่พิจารณากันนี้

จุดที่ 1. ก่อนเติมอินดิเคเตอร์ลงไปจะเป็นสารละลายเบสอย่างเดียวก่เกิดสมดุลขึ้นดังสมการ

จากสมการ (7) จะได้ว่า

$$K_B = \frac{[BH^+][OAc^-]}{[B] + [BH^+ OAc^-]} \quad (12)$$

ถ้าแทนความเข้มข้นของเบสที่ไม่แตกตัวด้วย C_B จะได้ว่า

$$K_B = \frac{[BH^+][OAc^-]}{C_B} \quad (13)$$

ถ้าให้ $(C_B)_t$ = ความเข้มข้นรวมทั้งหมกของเบส B

$(C_B)_t$ = ความเข้มข้นของเบส B ที่ไม่แตกตัว + ความเข้มข้นของเบส B ที่แตกตัว

$$= C_B + [BH^+]$$

พิจารณาจากสมดุล $[BH^+] = [OAc^-]$

$$(C_B)_t = C_B + [OAc^-]$$

จากสมการ (13) จะได้ว่า $K_B = \frac{[OAc^-]^2}{(C_B)_t - [OAc^-]}$

เนื่องจากเกรเซี่ยลอะซีติกมีการแตกตัวต่ำ $[BH^+]$ และ $[OAc^-]$ จะน้อยมากเมื่อเทียบกับ $[BH^+ OAc^-]$ และน้อยมากเมื่อเทียบกับ C_B และ $(C_B)_t$ เราจะประมาณได้ว่า

$$K_B = \frac{[OAc^-]^2}{(C_B)_t} \quad \text{หรือ} \quad K_B = \frac{[OAc^-]^2}{C_B}$$

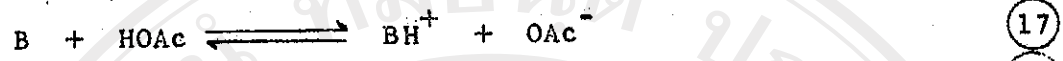
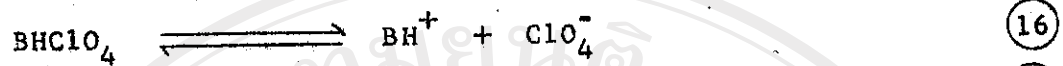
จากปฏิกิริยาแตกตัวด้วยตนเองของเกรเซี่ยลอะซีติกจะได้ว่า

$$\begin{aligned} K_S &= \frac{[H_2OAc^+][OAc^-]}{[H_2OAc^+]} = 10^{-14.5} \\ &= \frac{K_S}{[OAc^-]} = \frac{K_S}{\sqrt{K_B \cdot C_B}} \end{aligned} \quad (14)$$

ทราบ overall dissociation ของเบส B และทราบความเข้มข้นของเบส B จะคำนวณ

$[H_2OAc^+]$ และค่า pH ที่จุดเริ่มต้นได้

จุดที่ 2. เมื่อเติมทีเตอรันต์ลงไปจะเกิดปฏิกิริยากับเบส B ในสารละลาย ได้สารละลายที่เป็นบัฟเฟอร์เกิดสมดุลของปฏิกิริยาดังนี้

จาก Electroneutrality rule ซึ่งกล่าวว่าผลบวกของความเข้มข้นของสารที่เป็นไอออนบวก จะเท่ากับผลบวกของความเข้มข้นของสารที่เป็นไอออนลบ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} [H_2OAc^+] + [BH^+] &= [OAc^-] + [ClO_4^-] \\ [H_2OAc^+] &= [OAc^-] + [ClO_4^-] - [BH^+] \end{aligned} \quad (19)$$

$$\begin{aligned} \text{จาก (18)} \quad K_S &= \frac{[H_2OAc^+][OAc^-]}{[OAc^-]} \\ [OAc^-] &= \frac{K_S}{[H_2OAc^+]} \end{aligned} \quad (20)$$

$$\begin{aligned} \text{จาก (17)} \quad K_B &= \frac{[BH^+][OAc^-]}{C_B} \\ [BH^+] &= \frac{K_B \cdot C_B}{[OAc^-]} \end{aligned}$$

$$\text{แทนค่าจาก (20)} \quad [BH^+] = \frac{K_B \cdot C_B [H_2OAc^+]}{K_S} \quad (21)$$

$$\begin{aligned} \text{จาก (16)} \quad K_{BHC1O_4} &= \frac{[BH^+][ClO_4^-]}{C_{BHC1O_4}} \\ [ClO_4^-] &= \frac{K_{BHC1O_4} \cdot C_{BHC1O_4}}{[BH^+]} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าจาก (21)} \quad [ClO_4^-] &= \frac{K_{BHC1O_4} \cdot C_{BHC1O_4} \cdot K_S}{K_B \cdot C_B [H_2OAc^+]} \quad (22) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า (20), (21), (22) ลงใน (19) จะได้ว่า} \\ [H_2OAc^+] &= \frac{K_S}{[OAc^-] + \frac{K_B \cdot C_B [H_2OAc^+]}{K_S} + \frac{K_{BHC1O_4} \cdot C_{BHC1O_4} \cdot K_S}{K_B \cdot C_B [H_2OAc^+]} - \frac{K_B \cdot C_B [H_2OAc^+]}{K_S}} \end{aligned}$$

เอา $[H_2OAc^+]$ คูณตลอด

$$\frac{[H_2OAc^+]^2}{[H_2OAc^+]^2} = K'_S + \frac{K_{BHC10_4} \cdot C_{BHC10_4} \cdot K_S}{K_B \cdot C_B} - \frac{K_B \cdot C_B [H_2OAc^+]^2}{K_S}$$

$$\left(1 + \frac{K_B \cdot C_B}{K_S}\right) [H_2OAc^+]^2 = K_S \left(1 + \frac{K_{BHC10_4} \cdot C_{BHC10_4}}{K_B \cdot C_B}\right)$$

$$[H_2OAc^+] = \sqrt{\frac{K_S \left(1 + \frac{K_{BHC10_4} \cdot C_{BHC10_4}}{K_B \cdot C_B}\right)}{1 + \frac{K_B \cdot C_B}{K_S}}} \quad (23)$$

สมการ (23) ใช้คำนวณ pH เมื่อมีเบสจำนวนมากพอและสลายกลายเป็นบัฟเฟอร์
กรณีใช้เบสอ่อนที่แตกตัวได้ดีพอสมควรใน Glacial HOAc ค่าของ $\frac{K_B \cdot C_B}{K_S} \gg 1$
จะได้ว่า

$$1 + \frac{K_B \cdot C_B}{K_S} = \frac{K_B \cdot C_B}{K_S}$$

$$[H_2OAc^+] = \sqrt{\frac{K_S \left(K_B \cdot C_B + K_{BHC10_4} \cdot C_{BHC10_4}\right)}{K_B^2 \cdot C_B^2}} \quad (24)$$

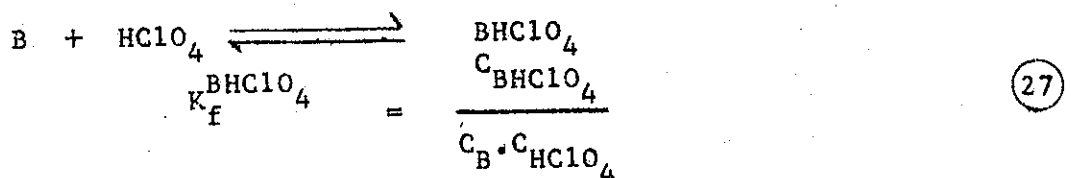
ในกรณีเป็นเบสอ่อนมากๆ $K_B \cdot C_B \ll 1$ จะได้ว่า

$$[H_2OAc^+] = \frac{K_S}{K_B \cdot C_B} \sqrt{K_{BHC10_4} \cdot C_{BHC10_4}} \quad (25)$$

ถ้าเป็นจุดกึ่งกลางของช่วงบัฟเฟอร์ $C_B = C_{BHC10_4} = C$ จะได้ว่า

$$[H_2OAc^+] = \frac{K_S}{K_B} \sqrt{\frac{K_{BHC10_4}}{C}} \quad (26)$$

จุดที่ 3. ที่จุดยุติ

$K_f^{BHC10_4}$ = formation constant ของเกลือ $BHC10_4$

ถ้าแทนในรูปของค่า K_{HClO_4} , K_B และ K_S จะได้ว่า

$$K_f^{\text{BHClO}_4} = \frac{K_{\text{HClO}_4} \cdot K_B}{K_S \cdot K_{\text{BHClO}_4}} \quad (28)$$

$$(27) = (28), \quad \frac{C_{\text{BHClO}_4}}{C_B \cdot C_{\text{HClO}_4}} = \frac{K_{\text{HClO}_4} \cdot K_B}{K_S \cdot K_{\text{BHClO}_4}} \quad (29)$$

ที่จุดยุติ $C_B = C_{\text{HClO}_4}$ แทนค่าลงใน (29)

$$K_{\text{BHClO}_4} \cdot C_{\text{BHClO}_4} = \frac{K_{\text{HClO}_4} \cdot K_B \cdot C_B^2}{K_S} \quad (30)$$

แทนค่า (30) ลงใน (25)

$$[\text{H}_2\text{OAc}^+] = \frac{K_S}{K_B \cdot C_B} \sqrt{\frac{K_{\text{HClO}_4} \cdot K_B \cdot C_B^2}{K_S}}$$

$$[\text{H}_2\text{OAc}^+] = \sqrt{\frac{K_S \cdot K_{\text{HClO}_4}}{K_B}} \quad (31)$$

จุดที่ 4. เป็นจุดที่เลขจุดยุติ สารละลายจะประกอบด้วยเกลือ BHClO_4 และ HClO_4 ที่เหลือ

จาก (23)

$$[\text{H}_2\text{OAc}^+] = \frac{K_S \left(1 + \frac{K_{\text{BHClO}_4} \cdot C_{\text{BHClO}_4}}{K_B \cdot C_B} \right)}{1 + \frac{K_B \cdot C_B}{K_S}}$$

จาก (29)

$$K_B \cdot C_B = \frac{C_{\text{BHClO}_4} \cdot K_{\text{BHClO}_4}}{C_{\text{HClO}_4} \cdot K_{\text{HClO}_4}} \cdot K_S \quad (32)$$

แทน (32) ลงใน (23)

$$[\text{H}_2\text{OAc}^+] = \frac{K_S \left(1 + \frac{C_{\text{HClO}_4} \cdot K_{\text{HClO}_4}}{K_S} \right)}{1 + \frac{C_{\text{BHClO}_4} \cdot K_{\text{BHClO}_4}}{C_{\text{HClO}_4} \cdot K_{\text{HClO}_4}}}$$

$$[\text{H}_2\text{OAc}^+] = \sqrt{\frac{K_S + C_{\text{HClO}_4} \cdot K_{\text{HClO}_4}}{C_{\text{HClO}_4} \cdot K_{\text{HClO}_4} + C_{\text{BHClO}_4} \cdot K_{\text{BHClO}_4}}}$$

$$\text{จุดที่เลขจุดยุติค่าของ } C_{\text{HClO}_4} \cdot K_{\text{HClO}_4} \gg K_S \text{ จะได้ } \frac{C_{\text{HClO}_4} \cdot K_{\text{HClO}_4}}{\sqrt{C_{\text{HClO}_4} \cdot K_{\text{HClO}_4} + C_{\text{BHClo}_4} \cdot K_{\text{BHClo}_4}}} \quad (33)$$

จากค่า $[\text{H}_2\text{OAc}^+]$ เราสามารถหา pH ที่จุดต่างๆที่เลขจุดยุติได้

สิ่งสำคัญในการทำ Potentiometric Titration ในตัวทำละลายที่ไม่ใช่น้ำ

ตัวทำละลาย ทั้งได้กล่าวแล้วว่าตัวทำละลายแบ่งออกได้หลายชนิดซึ่งแต่ละชนิดจะมีผลต่อความเป็นกรดเบสของตัวถูกละลายไม่เหมือนกัน การเลือกตัวทำละลายเพื่อใช้ในการติเตรตจะต้องให้มี Leveling effect น้อยเพื่อจะให้ความชันของเส้นกราฟมากและชัดเจนสะดวกต่อการหาจุดยุติ โดยทั่วไปการเลือกตัวทำละลายไม่มีหลักที่แน่นอน แต่ควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆต่อไปนี้

1. ในการติเตรตเบสอ่อนต้องเลือกตัวทำละลายที่เป็นเบสอ่อนกว่าน้ำ ดังนั้นจึงควรใช้พวก

Acidic Solvents หรือพวก Inert Solvents

2. ในการติเตรตกรดอ่อนต้องเลือกตัวทำละลายที่เป็นกรดอ่อนกว่าน้ำซึ่งอาจใช้ได้ทั้งพวก

Basic Amphiprotic Solvents และ Inert Solvents

3. Basic Amphiprotic Solvents ที่แก้มมีความโน้มเอียงที่จะทำให้กรดอ่อนกลายเป็นกรดแก่ ทำให้ติเตรตได้ง่าย ในทำนองเดียวกัน Acidic Amphiprotic Solvents จะทำให้เบสอ่อนเป็นเบสแก่ เพราะฉะนั้นถ้าเลือกตัวทำละลายที่เหมาะสมเราสามารถหาความแตกต่างของความแรงของกรดและเบสได้

4. Inert Solvents ไม่บดบังความแรงของกรดหรือเบสใดๆ จึงสามารถใช้เป็นตัวทำละลายในการติเตรตทั้งกรดและเบสได้และอาจใช้หาความแตกต่างของความแรงของกรดและเบสได้ กล่าวคือกรดหรือเบสที่แก่จะให้ pH break ของเส้นกราฟชัดเจนกว่าพวกกรดหรือเบสที่อ่อนกว่า

5. ต้องเลือกตัวทำละลายที่สามารถทำให้ความเข้มข้นของโปรตอนที่ถูกล้อมรอบด้วยโมเลกุลของตัวทำละลายเปลี่ยนแปลงมากๆเมื่อใกล้จุดยุติเมื่อค่าอื่นๆเท่ากันหมด ได้แก่พวกที่มีค่าคงที่การแตกตัวต่างๆ

6. สารที่ต้องการติเตรตจะต้องละลายในตัวทำละลายได้ หรือเมื่อเติมติเตรตมากเกินไปสามารถติเตรตย้อนกลับได้

7. ผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการติเตรตจะต้องละลายในตัวทำละลายได้ ถ้าหากเป็นตะกอนควรมีลักษณะเป็นผลึกไม่เป็นตะกอนลักษณะคล้ายวุ้นและแข็งซึ่งจะก่อให้เกิดอุปสรรคในการหาจุดยุติ

8. ตัวทำละลายที่ใช้ต้องไม่เกิดปฏิกิริยาอื่นนอกเหนือจากปฏิกิริยาที่ต้องการ ซึ่งจะมีอุปสรรคต่อ

การหาจุดยุติและคำนวณ

9. ต้องเลือกตัวทำละลายที่มีราคาถูกและทำให้บริสุทธิ์ได้ง่าย ตัวทำละลายอินทรีย์ส่วนมากมีพิษ เวลาใช้ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ

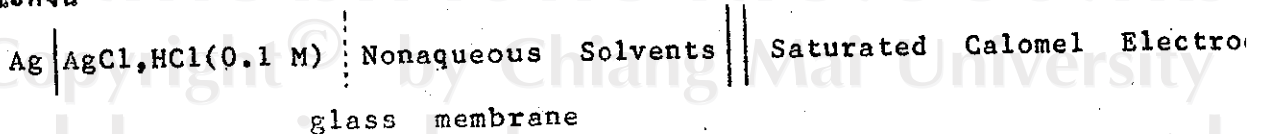
ในบางกรณีการใช้ตัวทำละลายอาจใช้ตัวทำละลาย 2 ชนิดผสมกันเพื่อปรับปรุงความแก่ของกรดและเบส เช่นเติม Inert Solvents ลงไปในตัวทำละลายพวก Protogenic หรือ Protophilic Solvents Inert Solvents ที่เติมลงไปจะไปลด Amphiprotic Character ของตัวทำละลายที่มีฤทธิ์เป็นกรดหรือเบส ทำให้จุดยุติชัดเจนขึ้น

ติเตอรนต์ ในการติเตตรกรดเบสโดยวิธี Potentiometric Titration การเลือกติเตอรนต์มีความสำคัญมาก กล่าวคือต้องเลือกให้เหมาะสม เช่นการติเตตรกรดอ่อนต้องเลือกติเตอรนต์ที่เป็นเบสหลายๆ แต่กรดเบสอ่อนต้องเลือกติเตอรนต์ที่เป็นกรด

ติเตอรนต์ที่เป็นกรดมีหลายชนิดเช่น Methanetrissulfonic acid, Perchloric acid, Chloromethanetrissulfonic acid, Sulphuric acid, Hydrochloric acid ในการติเตตรส่วนใหญ่นิยมใช้ Perchloric acid เนื่องจากสามารถละลายได้ในตัวทำละลายอินทรีย์ทั้งหมดและมีเสถียรภาพดีในตัวทำละลายเหล่านั้น

ติเตอรนต์ที่เป็นเบสมีหลายชนิดเช่น Alkali Metal Hydroxide เช่น KOH หรือ NaOH Alkali Metal Alkoxide เช่น CH_3ONa หรือ CH_3OK , Alkylammonium Hydroxide เช่น Tetraethylammonium Hydroxide (Et_4NOH) หรือ Tetrabutylammonium Hydroxide ($(\text{C}_4\text{H}_9)_4\text{NOH}$ (TBAH) การเลือกใช้ติเตอรนต์เหล่านี้พิจารณาจากเสถียรภาพในตัวทำละลายต่างๆ

การหาจุดยุติ การติเตตรในตัวทำละลายที่ไม่ใช่ น้ำสามารถหาจุดยุติได้เช่นเดียวกับการติเตตรในน้ำก็หาจากความสัมพันธ์ของค่า pH กับปริมาตรติเตอรนต์ที่เติมลงไป การจัดเซลล์ไฟฟ้าในการติเตตรมีลักษณะดังนี้

Indicator Electrodes ส่วนใหญ่นิยมใช้ glass electrode ซึ่งจะตอบสนองความแตกต่างระหว่าง activity ของ Solvated proton ในสารละลายภายใน glass membrane และ activity ของ Solvated proton ในสารละลาย แต่เนื่องจากใช้ตัวทำละลายที่ไม่ใช่ น้ำ สมดุลระหว่างสารละลายภายในกับภายนอก membrane จะเกิดได้ช้า การวัด pH จะไม่คงที่แน่นอน ซึ่งแก้ไขได้โดยการแช่ glass electrode ในตัวทำละลายที่ใช้ให้อิ่มตัวเสียก่อนประมาณ 1-2 วัน

จะทำให้สมดุลเกิดเร็ว pH ที่วัดได้ก่อนข้างจะคงที่ นอกจากจะใช้ glass electrode แล้วเรายังสามารถใช้พวกโลหะแทนได้เช่น Platinum, Gold, Bismuth และ Antimony แต่ต้องทำความสะอาดผิวของโลหะเสียก่อนโดยการนำไปแช่ในกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น 50% ประมาณ 4-8 ชั่วโมง

Reference Electrodes ส่วนใหญ่นิยมใช้ Saturated Calomel แต่เนื่องจากสารละลายใน calomel มีน้ำเป็นตัวทำละลาย เมื่อจุ่มลงในสารละลายที่ทำการวิเคราะห์นั้นจะเกิด Liquid junction potential ขึ้นและค่านี้จะทำให้ pH ไม่คงที่ตลอดเวลา แก้ไขโดยการจุ่มอิเล็กโตรดลงในสารละลายอิเล็กโตรไลต์คือสารละลายอิ่มตัวของโพตัสเซียมคลอไรด์ในเมทานอลที่บรรจุภายในหลอดแก้วซึ่งปลายหลอดจะมีแผ่นแก้วพรุนเชื่อมอยู่เพื่อให้ไอออนผ่านได้ นอกจาก Saturated Calomel แล้วเราอาจใช้ $\text{Ag}|\text{AgCl}$ electrode หรือ Graphite electrode แทนก็ได้ กรณีแกรไฟต์อิเล็กโตรดให้เปลี่ยนอิเล็กโตรไลต์จากโพตัสเซียมคลอไรด์ให้เป็นคอปเปอร์(II)อะซีเตตแทน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved